

LA CANÇÓ D'EN BLAUET

És petit, presumit i una mica vergonyós,
en Blauet és l'ocell que a mi més m'agrada.
Fa el seu niu excavant a la riba de l'estany
amb l'ajut d'un bec prim molt ben afilat.

Diuen que vigila que ningú tiri deixalles,
li agrada tenir neta la seva llar.

**Blauet, què fas? Blauet, on vas?
Blauet, què tal! tothom el saluda.
Blauet, què fas? Blauet, on vas?
Blauet, què tal! tots els nens li diuen al passar.**

Quan s'aixeca el matí el balquer surt del canyís
i fa un tomb pels voltants, tot està en calma.
Mentrestant en Blauet parla amb l'ànec del coll verd
i li diu que aquest lloc és un paradís.

Un ratbuf passeja silenciós entre les balques
i una tenca juga amb un barb a amagar

Blauet, què fas? Blauet, on vas?...

L'aigua de l'estany sembla un mirall fet de colors
on els animals hi fan la seva vida,
hem de respectar aquest bell entorn
perquè hem de pensar que aquí és casa seva.

I quan arriba la nit, en Blauet se'n va a dormir
esperant l'endemà per veure als seus amics.

Blauet, què fas? Blauet, on vas?...

Música i lletra: Tomàs González
Dia de l'Estany - Banyoles 2006

